

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement † קושיא- challenge † שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא		
בהמה איקרי נכסי												■	◇	קנא.
המקדיש נכסיו והיתה בהן בהמה ראויה לגבי מזבח - זכרים ימכרו לצרכי עולות ונקבות ימכרו לצרכי זבחי שלמים.	דתנן:											■		קנא.
עופות איקרי נכסי												■	◇	קנא.
המקדיש נכסיו והיו בהן דברים הראויין לגבי מזבח, יינות, שמנים ועופות.	דתנן:											■		קנא.
תפלין איקרי נכסי												■	◇	קנא.
המקדיש נכסיו - מעלין לו תפלין.	דתנן:											■		קנא.
ספר תורה מאי? כיון דלא מזדבן דאסור לזבוניה - לאו נכסי הוא, או דלמא כיון דמזדבן ללמוד תורה ולישא אשה - נכסי הוא?	איבעיא להו:												◇	קנא.
תיקו.												■		קנא.
(סימן: זוטרא אימיה דעמרם מתרתי אהוותא רב טובי ורב דימי ורב יוסף)													◇	קנא.
אימיה דרב זוטרא בר טוביא כתבינהו לנכסה לרב זוטרא בר טוביא, דבעיא לאנסובי ליה לרב זביד, אינסיבא וגרשה אתיא לקמיה דרב ביבי בר אבוי													◇	קנא.
משום אנסובי, והא אינסיבא.	אמר: [רב ביבי בר אבוי]											■	◇	קנא.
משום דאתו ממולאי אמריתו מילי מולייתא? אפילו למאן דאמר מברחת קני, הני מילי היכא דלא גליא דעתה, אבל הכא גליא דעתה דמשום אינסיבא הוא, והא אינסיבא ואיגרשה.	אמר ליה רב הונא בריה דרב יהושע:											■	◇	קנא.
אימיה דרמי בר חמא באורתא כתבינהו לנכסה לרמי בר חמא, בצפרא כתבינהו לרב עוקבא בר חמא.													◇	קנא.
אתא רמי בר חמא לקמיה דרב ששת, אוקמיה בנכסי	[רב ששת]											■	◇	קנא.
אזל רב עוקבא בר חמא קמיה דרב נחמן, אוקמיה בנכסי.	[רב נחמן]											■	◇	קנא.
מאי טעמא אוקמיה מר לרב עוקבא בר חמא? אי משום הדרא בה, והא שכיבא	אתא רב ששת לקמיה דרב נחמן, אמר ליה: מאי טעמא אוקמיה מר לרב עוקבא בר חמא? אי משום הדרא בה, והא שכיבא											⚡		קנא.
כל שאילו עמד חוזר, חוזר במתנתו.	אמר ליה [רב נחמן], הכי אמר שמואל:											■	◇	קנא.
אימור דאמר שמואל - לעצמו, לאחר מי אמר?	[רב ששת]											⚡		קנא.
בין לעצמו בין לאחר.	אמר ליה [רב נחמן], בפירוש אמר שמואל:											!	◇	קנא.
אימיה דרב עמרם חסידא הוה לה מלוגא דשטרא, כי קא שכבא אמרה: ליהוי לעמרם ברי													◇	קנא.
אתי אחוה לקמיה דרב נחמן, אמרו ליה: והא לא משך												○		קנא.
דברי שכיב מרע ככתובין וכמסורין דמו.	אמר להו: [רב נחמן]											■	◇	קנא.
אחתיא דרב טובי בר רב מתנה כתבינהו לנכסה לרב טובי בר רב מתנה בצפרא													◇	קנא.
לפניא אתא רב אחדבוי בר רב מתנה בכה לה, אמר לה, השתא אמרי: מר צורבא מרבנן ומר לאו צורבא מרבנן כתבינהו ניהליה													◇	קנא.
אתא לקמיה דרב נחמן												○		קנא.
אמר ליה, הכי אמר שמואל: כל שאילו עמד חוזר, חוזר במתנתו.	אמר ליה [רב נחמן], הכי אמר שמואל:											■	◇	קנא.
אחתיא דרב דימי בר יוסף הוה לה פיסקתא דפרדיסא, כל אימת דהות חלשא הוה מקניא ליה ניהליה, וכי קיימא הות הדרא בה.													◇	קנא.
זימנא חדא חלשא, שלחה ליה: תא קני													○	קנא:
שלח: לא בעינא.													○	קנא:
שלחה ליה: תא קני כל היכא דבעית													○	קנא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא בתרא-מי שמת		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אזל שיירה וקנו מינה.												○	קנא:
כי קיימא הדרא בה, אתאי לקמיה דרב נחמן.												○	קנא:
שלח ליה: תא	[רב נחמן]											○	קנא:
לא אתא, אמר: מאי אית? הא שיירה וקנו מינה.	[רב דימי בר יוסף]											○	קנא:
שלח ליה: אי לא אתית, מחינא לך בסילוא דלא מבע דמא.												○	קנא:
אמר להו לסהדי: היכי הוה מעשה?	[רב נחמן]											○	קנא:
אמרו ליה, אמרה הכי: ווי דקא מיתה הך איתא												○	קנא:
א"כ הוה מצוה מחמת מיתה, ומצוה מחמת מיתה - חוזר.	אמר להו: [רב נחמן]											■	קנא:
מתנת שכיב מרע במקצת - אמרוה רבנן קמיה דרבא משמיה דמר זוטרא בריה דרב נחמן דאמר משמיה דרב נחמן: הרי היא כמתנת בריא, והרי היא כמתנת שכיב מרע: הרי היא כמתנת בריא - שאם עמד אינו חוזר, והרי היא כמתנת שכיב מרע - דלא בעיא קנין.	איתמר: [אמרוה רבנן קמיה דרבא משמיה דמר זוטרא בריה דרב נחמן דאמר משמיה דרב נחמן]											■	קנא:
לאו אמינא לכו: לא תיתלו בוקי סריקי ברב נחמן?	אמר להו רבא:											○	קנא:
הרי היא כמתנת בריא ובעיא קנין.	הכי אמר רב נחמן:											○	קנא:
שייר קרקע כל שהוא - מתנתו קיימת	איתיביה רבא לרב נחמן:											⚡	קנא:
מאי לאו דלא קנו מיניה												⚡	קנא:
לא, דקנו מיניה.	[רב נחמן]											!	קנא:
אי הכי, אימא סיפא:	[רבא]											⚡	קנא:
לא שייר קרקע כל שהוא - אין מתנתו קיימת	[סיפא]											⚡	קנא:
ואי דקנו מיניה, אמאי אין מתנתו קיימת?												⚡	קנא:
שכ"מ שכתב כל נכסיו לאחרים, אע"פ שקנו מידו - עמד חוזר, בידוע שלא היה מצוה אלא מחמת מיתה.	אמר ליה [רב נחמן], הכי אמר שמואל:											!	קנא:
מעשה באמן של בני רוכל שהיתה חולה, ואמרה: תנתן כבינתי לבתי, והוא בשנים עשר מנה, ומתה, וקיימו דבריה	איתיביה רב מרשיא לרבא:											○	קנא:
התם במצוה מחמת מיתה.	[רבא]											!	קנא:
האומר תנו גט זה לאשתי ושטר שחרור זה לעבדי, ומת - לא יתנו לאחר מיתה, תנו מנה לפלוני ומת - יתנו לאחר מיתה	איתיביה רבינא לרבא:											⚡	קנא:
וממאי דלא קנו מיניה?												⚡	קנא:
דומיא דגט, מה גט לאו בר קנין, אף האי נמי דלא קנו מיניה												!	קנא:
התם נמי במצוה מחמת מיתה.	[רבא]											!	קנא:
מצוה מחמת מיתה בעלמא בעיא קנין, וכי תניא הני מתנייתא - במחלק כל נכסיו, דהוה מתנת שכיב מרע שרייה.	רב הונא בריה דרב יהושע:											!	קנא:
והלכתא: מתנת שכיב מרע במקצת בעיא קנין, ואע"ג דמת. מצוה מחמת מיתה לא בעיא קנין, והוא דמת. עמד חוזר, ואף על גב דקנו מיניה.												■	קנא: